

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

له نيين عومره وهه -پره زای خوايان لبيت- ده لیت: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- وازی له ووتنی ئەم نزایانه نه ده هیتنا له کاتی هاتنی به یانی وهاتنی ئیواره دا: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي -أَوْ: عَوْرَاتِي- وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ قَوْفِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»، واته: «خودایه داوای سه لامهت بوون وعافیهتت لیده کهم له دونیا وقیامه تدا، خودایه داوای لیوورده یی وسه لامهت وعافیهتت لیده کهم له ئاین ودونیا وخیزان ومالم، خودایه هه له وکه موکورتیه کانم بیوشه وترسه کانم پره وینه وه، وله پیشه وه وپشته وه وراست وچه پ وسهره وه بمپاریزه، وپه نا به گهره یی تو ده گرم له وهی که رو بجم به ناخی زه ویدا».

[صحيحه]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- هرگیز وازی له م نزایانه نه ده هیتنا له کاتی هاتنی ئیواره وبه یانیدا: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ: خودایه داوای سه لامهت بوون وعافیهتت لیده کهم)؛ سه لامهت بوون له نه خووشی وکاره سات وناپه حه تیه کانی دونیا، ههروه ها سه لامهت بوون له شه هوهت وئاره زوو وفیتنه کانی دونیا، (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ: له دونیا وقیامه تدا)؛ له ئیستا وداها توودا. (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ: خودایه داوای لیوورده ییت لیده کهم)؛ سپرینه وهی گونا هه کان ولینه پرسینه وه سه باره تیان، (وَالْعَافِيَةَ: و-داوای- سه لامهت وعافیهتت لیده کهم)؛ سه لامهت بوون له هه موو عیب وکه موکورتیه ک، (فِي دِينِي: له ئاینه کهم)؛ سه لامهت بیت له شیرک ویدعه وتاوان، (وَدُنْيَايَ: ودونیا کهم)؛ سه لامهت بیت له شهر وکاره سات وئازاره کان، (وَأَهْلِي: وخیزانه کیه م)؛ هاوسه ره کهم ومنداله کانم وخزمه کانم سه لامهت بن، (وَمَالِي: وماله کهم)؛ پاره وسامان وکاره کانم. (اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي: خودایه هه له وکه موکورتیه کانم بیوشه)؛ وئه وه له وعیب وکه موکورتی وکه مته رخمیه نه ی له مندا هه ن وله گونا هه کانم خووش به، (وَأَمِنْ رَوْعَاتِي: وترسه کانم پره وینه وه)؛ له گهل تووقین ویمه کانم. (اللَّهُمَّ احْفَظْنِي: خودایه بمپاریزه)؛ وبه لا وئازاره کانم لی دوور بخه ره وه، (مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ قَوْفِي: وله پیشه وه وپشته وه وراست وچه پ وسهره وه بمپاریزه)؛ داوا له خوی گهره ده کات بیاریزیت له هه موو ئاراسته کانه وه؛ چونکه به لا وکاره ساته کان له یه کیک له م ئاراستانه وه تووشی مرووف ده بن. (وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي: وپه نا به گهره یی تو ده گرم له وهی که رو بجم به ناخی زه ویدا)؛ ئەمیش بریتیه له گرتنی له نا کاو وتیا چوون له کاتی بی ئاگایدا؛ روچوونه به ناخی زه ویدا.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5485>